

KOLAUDACIONI KONCERT U SLAVONSKOJ POŽEGI

Na obnovljenim orguljama u župi svete Terezije Avil, Slav. Požega, 6. siječnja 1980. Hvalimira Bledšnajder održala je uspješni koncert na veliko zadovoljstvo slušatelja.

Naša poznata mlada umjetnica predstavljena je požeškoj publici još prošle godine, kada je 27. 5. 1979. nastupila s orguljskom pratnjom koncerta i mise koje je održao Institut za crkvenu glazbu iz Zagreba.

Iste godine kroz ljetne i jesenske mjesece zaslugom i zalaganjem gosp. žup. Josipa Dumića, obavljani su popravci na orguljama. Izmijenjeni su svi mješčići na relejima, ugrađen je valjak za crescendo, izmijenjen dotrajali ventilator i motor. Uklonjeni su pojedini nedostaci u sviraoniku koji je prije deset godina izmijenio graditelj Antolić-Soban. Ormar sa sviralama i mjemom graditelja Brandla iz 1900. godine dobro je sačuvan. Spomenute radove izveo je graditelj Ivan Derner iz Feričanaca.

Orgulje imaju dva manuala, pedal, sada crescendo-valjak i sljedeću dispoziciju:

I manual
Principal 8'
Bourdon 16'
Gedackt 8'
Gamba 8'
Octave 4'
Mixtur 2 $\frac{2}{3}$ '

II manual
Flut harm. 8'
Salicional 8'
Voix celeste 8'
Fugara 4'

Pedal

Subbas 16
Still gedackt 16'
Celo 16
Pedal kopel I
Pedal kopel II
Manual kopel
Supar kopel
Subkopel
F. Mf. P.

Uz navedene mogućnosti registriranja Hvalimira Bledšnajder efektno je svirala djela baroka, romantike, gotike i novijeg doba.

To su: uvijek rado slušani i neumrli:

1. J. S. Bach, *Toccat i Fuga u d-molu*.
2. Gabriël Piernè, *Cantilena*
3. Fortunat Pintarić, *Pastorella i Rondo*
4. César Franck, *Koral u a-molu*
5. Leon Boëllmann, *Toccat iz Gotičke suite*

Odmah nakon koncerta slijedila je misa u kojoj je uz njezinu pratnju sudjelovao i pjevao četveroglasni mješoviti župski zbor.

Želimo da ovo ne bude zadnji susret i koncert u Požegi naše umjetnice, kojoj i ovom zgodom zahvaljujemo na ugodnim trenucima.

L. M.

DOPIS JEDNOG ŽUPNIKA

(...)

Drago mi je da ćete izdati u muzičkom ruhu 3 večernje za nedjelje i jednu za Marijine blagdane. Mi ovdje ponekad pjevamo večernje po poznatim koralnim napjevima. — Ne znam kako će izgledati »Vaše« večernje, ali meni se čini da bi ipak dobro bilo i dalje »oblačiti naše psalme« i u ustaljene i poznate koralne napjeve, premda je sigurno dobro imati na raspolaganju i novije. Gregorijanski koral je još uvijek smatran zajedničkim jezikom katoličkog crkvenog pjevanja. — Nekima to smeta, ali većini to godi.

Našim orguljašima-orguljašicama dobro bi došlo da se tom prigodom otisnu, s laganom pratnjom, svi koralni tonusi koji su u uporabi u latinskoj psalmodiji.

To isto velim i za Misu za pokojne, koju kanite izdati.

Veseli me što će se u Vašem izdanju pojaviti Misa za djecu. Vjerujem da će biti pjevna i liturgijski ispravna. Razna izdanja alla »Jutro života« možda su nešto i pomogla »nemirnom duhu« današnje mladeži, ali se u meni uvijek nešto buni, kad negdje za vrijeme čitave mise čujem ritam šansona, koje po ničemu nisu n a š e. — Te su pjesme možda prikladne za razne sastanke, izlete, priredbe, ali za liturgiju kod nas ... ne, ne! Ne znam da li ste igdje zapisali odakle, npr., potječe onaj tako po našim crkvama poznati negro: »Kriste u tvoje ime ... Glory, glory, alleluia!« — Dajte, učinite to i ne samo u Sv. Ceciliji, nego i u Službi Božjoj i u Glasu Koncila na pretposljednjoj stranici. Kad tu i tamo govorim da to ne valja, da imamo naše i bolje misne pjesme, mnogi mi odgovaraju da su riječi jako prikladne za misno slavlje, da melodija fascinira mlade. A ja njima: Riječi su zaista lijepe. Ali nije rečeno da zato i nadmetnuta muzika spada u crkvu. Moglo bi se tako i pod note naše državne himne »Hej Slaveni« podmetnuti krasne nabožne riječi i pjevati je za vrijeme misnog slavlja. A onda dodajem za šalu i pjevam, da nešto konkretno dokažem, po napjevu »Hej Slaveni«: (jer smo u Istri tekst usađujem u istarski ambijent) —

»Kriste Bože, mi smo tvoji sada i do vijeka!
Tebi kliče Pula, Poreč, Pazin, Rovinj, Rijeka.
Neka živi Crkva naša, svaki brat i seka!
Živio svaki vjernik pravi, koji spas tvoj čeka!
Živio svaki vjernik pravi, koji spas tvoj čeka!«

Reagiraju kojekako, a većina sliježe ramenima i nastavljaju kao i prije, jer »ljudi to vole, jer riječi su razumljivije i ortodoksnije od mnogih drugih strogo liturgijskih pjesama, koje bezrazložno forsiraju kao jedine spasonosne...«

Kad se bude izdala nova crkvena pjesmarica, koja neće sigurno zadovoljiti sve, možda bi dobro bilo da se tiska u notama lijepi broj dionica za zborove, s mogućnosti da se izdate pjesme mogu pjevati barem u dvoglasju. Većina naših crkvenih zborova mogu namine pjevati u dva glasa: u školi su nešto naučili poz-